

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-463/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sucu Marini Vučetić, u pravnoj stvari tužitelja Dražena Šikića, OIB: 87315910410 iz Malina, Matije Gupca 6, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Rački i kolege iz Zagreba, Pisarnica u Slavonskom Brodu protiv tuženika Addiko bank d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Šavorić i partneri iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 12. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja Marine Konrad, odvjetnice i u odsutnosti punomoćnika tuženika i rasprave održane 28. svibnja 2026. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je nišetna i nepoštена odredba članka 6. st. 1. Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita, broj: 5140030242-26000051607/2005 od 13. rujna 2005. sklopljenog između tuženika Addiko bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, kao kreditora i tužitelja Dražena Šikića iz Malina, M. Gupca 6, kao korisnika kredita, potvrđenog kod Javnog bilježnika Miroslava Bračuna iz Slavonskog Broda 15. rujna 2005. pod brojem OV-17214/2005; koja glasi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50 % (jedan zarez pedeset posto) jednokratno, unaprijed.“.

II. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, isplatiti tužitelju Draženu Šikiću iz Malina, M. Gupca 6, iznos od 186,27 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. rujna 2005. do 31. prosinca 2007. po stopi određenoj člankom 1. Uredbe o visine stope zateznih kamata (NN 72/02, 153/04), od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate od strane Hrvatske narodne banke za referentno razdoblje koje prethodi tekućem

polugodištu uvećanom za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, naknaditi tužitelju Draženu Šikiću iz Malina, M. Gupca 6, troškove parničnog postupka u iznosu od 294,52 eura sa zateznim kamatama koje teku od 28. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate.

1.1. U tužbi je navedeno da je tužitelj s prednikom tuženika, Slavonskom bankom d.d. Osijek 13. rujna 2005. sklopio Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita, a prema kojem je prednik tuženika kao kreditor, tužitelju kao korisniku kredita, odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunsnoj protuvrijednosti od 19.500,00 CHF, prema srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita. Tužitelj ističe kako se radi o tipskom ugovoru o kreditu, u kojem je u članku 6. st. 1. ugovoreno da je tužitelj u obvezi isplatiti tuženiku jednokratnu naknadu od 1,50% iznosa kredita, koja je tužitelju naplaćena jednokratno prilikom isplate kredita. Ugovorna odredba iz članka 6. predmetnog Ugovora o kreditu, kojom je ugovoreno plaćanje jednokratne naknade tzv. „ulazne naknade“ je nepoštena i ništetna. Tužitelj se na pravnu osnovu svog zahtjeva za utvrđenje ništetnosti ugovorne naknade za obradu kredita, poziva na presude Suda EU, koja je obvezujuća za sudove u Republici Hrvatskoj te pozitivne hrvatske propise. Presudama Suda EU u predmetima C-84/19 i C-244/19 odlučeno je kako i pod kojim okolnostima je nacionalni sud dužan utvrditi da li je odredba koja sadrži troškove obrade kredita ništetna. U navedenim predmetima u vezi problematike naplate naknada za obradu kredita (Sud EU koristi termin „naknade za otvaranje“) utvrđeno je da čl. 2., čl. 4. st. 2 i čl. 5. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da se kao ugovorne odredbe koje su obuhvaćene pojmom „glavni predmet ugovora“ trebaju shvatiti one koje utvrđuju bitne činidbe tog ugovora i koje ga kao takvog određuju. Nasuprot tomu, odredbe koje su akcesornog značaja u usporedbi s onima koje definiraju samu bit ugovornog odnosa ne mogu biti obuhvaćene tim pojmom. Naknada za otvaranje uključena u ukupan trošak hipotekarnog zajma nije njegova bitna činidba. U svakom

slučaju, sud države članice dužan je provjeriti jasnoću i razumljivost ugovorne odredbe koja se odnosi na glavni predmet ugovora i to neovisno o prenošenju čl. 4 st. 2. navedene direktive u pravni poredak te države članice. Čl. 3 st. 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da ugovorna odredba ugovora o zajmu sklopljenog između potrošača i financijske institucije kojom se potrošaču nalaže plaćanje naknade za otvaranje može stvoriti na štetu potrošača znatniju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere, kad financijska institucija da ta naknada odgovara stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Stoga nije sporno kako ugovorna odredba o naknadi za odobrenje kredita ne spada pod „ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene“ te se na istu ne odnosi isključenje testa nepoštenosti. Test nepoštenosti preuzet je iz čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ i u vrijeme sklapanja spornog ugovora bio je sadržan u članku 81. stavak 1. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03). Činjenica da je visina naknade za odobrenje kredita bila propisana ugovorom o kreditu nije dokaz da su stranke o toj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovarale. U ovoj pravnoj stvari, tuženik nije tužitelju iskazao koji su to točno troškovi u vezi postupka odobravanja kredita pa da bi iste tužitelj morao nadoknaditi niti mu je objašnjena struktura tih troškova i zašto je iznos te naknade u izravnoj korelaciji s iznosom kredita koji se traži. Nadalje, u ugovoru o kreditu nije navedeno po kojem tečaju će se obračunati sporna naknada (kupovni, srednji ili prodajni) niti je precizirano da li se obračunava tečaj na dan sklapanja ugovora, na dan isplate kredita, ili na neki treći dan. Slijedom navedenog, a budući je nesporno da se u konkretnom slučaju radi o tipskom ugovoru o kreditu, dakle unaprijed formuliranom ugovoru od strane tuženika na koji tužitelj nije imao utjecaja; o predmetnoj naknadi se nije pojedinačno pregovaralo. Kako se o odredbi nije pojedinačno pregovaralo, da bi se ista smatrala nepoštenom treba suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovati neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača. Nadalje, čl. 87. st. 1. istog Zakona o zaštiti potrošača je propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava. Dakle, polazeći od nesporne činjenice da su odredbe koje su se odnosile na naplatu naknade za obradu kreditnog zahtjeva bile sastavni dio standardnog ugovora o kreditu, unaprijed sastavljenog od tuženika, a o kojim odredbama se nije pojedinačno pregovaralo niti je tužitelj imao utjecaj na njihov sadržaj, a kojim odredbama je, suprotno načelu savjesnosti i poštenja tužitelju nametnuta prekomjerna i ekonomski potpuno neopravdana obveza tužitelja; tužitelju je zaračunata naknada za kredit u visini 1,50 % iznosa kredita što je iznosilo 292,50 CHF. Iz dopisa tuženika od 3. srpnja 2025. proizlazi da je gore navedena naknada naplaćena 16. rujna 2005. u kunskoj protuvrijednosti od 1.403,43 kn; a što preračunavanjem u valutu euro po fiksnom tečaju 1,00 EUR = 7,53450 HRK iznosi 186,27 EUR. Isto predstavlja visinu tužbenog zahtjeva, a koji iznos je tuženik, prilikom isplate kredita, tužitelju neosnovano uskratio od glavnice kredita te ga je tuženik, kao nepošten stjecatelj, obvezan vratiti tužitelju sa zakonskom zateznom kamatom, od dana stjecanja. S obzirom na navedeno, tužitelj predlaže sudu usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava osnovu tužbe i tužbenog zahtjeva. Tuženik ne spori visinu tužbenog zahtjeva. Ističe prigovor zastare utuženog iznosa iz tužbenog zahtjeva. Tuženik je tužitelju naplatio naknadu za obradu kredita 16. rujna 2005., dok je tužitelj ovu tužbu podnio 7. kolovoza 2025., dakle gotovo dvadeset godina nakon plaćanja utuženog iznosa. Razvidno je da je nastupila zastara potraživanja prema općem zastarom roku od pet godina iz članka 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005). Opreza radi se navodi da je zastarni rok od pet godina propisan i odredbom čl. 371. Zakona o obveznim odnosima koji se

primjenjivao na kreditni odnos u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu - Zakon o obveznim odnosima, 29/1978, 39/1985, 46/1985, 57/1989, Narodne novine 53/1991, 73/1991, 3/1994, 111/1993, 107/1995, 7/1996, 91/1996, 112/1999, 88/2001, dalje u tekstu: „ZOO/78.“ Slijedom navedenog, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev zbog zastare. Tuženik osporava status potrošača tužitelja te smatra da tužitelj taj status nije dokazao. Točno je da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o kreditu i da je odredbom čl. 6. Ugovora o kreditu ugovorena naknada za obradu kredita. Sporno je između tužitelja i tuženika je li navedena odredba Ugovora o kreditu ništetna i sporno je ima li tužitelj pravo na povrat iznosa koji su navodno naplaćeni na temelju odredbe o naknadi za obradu kredita. Naime, tužitelj u tužbi navodi da je odredba članka 6. Ugovora o kreditu ništetna jer je suprotna načelu pravednosti i poštenja i da se jer se o toj odredbi nije posebno pregovaralo. Tužitelj također navodi kako je navedena odredba članka 6. Ugovora o kreditu nepoštena sukladno odredbi čl. 81. st. 1. i st. 2. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03, dalje u tekstu: ZZP/ 03). Tuženik osporava navode tuženika te ih u cijelosti smatra neosnovanima. Ugovaranjem jednokratnih troškova obrade kredita u iznosu od 1,50 % iznosa kredita nikako nije narušeno načelo savjesnosti i poštenja, niti je tužitelj priložio ijedan dokaz kojim bi dokazao svoje navode. Nadalje, tuženik ističe da ugovaranjem jednokratnih troškova obrada kredita u iznosu od 1,50 % iznosa kredita nije narušeno načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu iz odredbe čl. 11. ZOO-a 78 odnosno navedena odredba nije nepoštena sukladno odredbi čl. 81. st. 1. i st. 2. ZZP/03. Odredba čl. 6. Ugovora o kreditu je u potpunosti jasna, lako razumljiva i lako uočljiva te je tužitelj prilikom sklapanja Ugovora o kreditu samim čitanjem navedene odredbe bio upoznat s obvezom i novčanim iznosom obveze koju preuzima. Slijedom navedenog, a pravilnom primjenom odredbe čl. 84. ZZP/03 koja propisuje kako nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, jasno je kako navedena odredba nije nepoštena sukladno odredbi čl. 81. st. 1. i st. 2. ZZP/03 odnosno ništetna. Nadalje, odredbe članka 2. kasnijeg Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 52/16), propisuju da ukupni troškovi kredita za potrošača uključuju kamate, naknade, poreze i sve druge naknade koje potrošač mora platiti u vezi s ugovorom o kreditu te koji su poznati vjerovniku, osim troškova javnog bilježnika. Posebno se ističe da se predmetna naknada izrijekom navodi u članku 3. Pravilnika o naknadama na potrošačke kredite (Narodne novine broj 15/2014). Također, troškovi obrade kredita iskazuju se kroz efektivnu kamatnu stopu (EKS). Tuženik ima valjani pravi temelj za naplatu jednokratne naknade radi obrade kredita. Odredbom čl. 173. Zakona o bankama propisano je da je banka dužna u svojim poslovnim prostorijama učiniti dostupnim podatke koji se odnose na naknade odnosno provizije koje banka zaračunava korisniku kredita. Tuženik je navedenu obvezu ispunio, donio je Odluke o naknadama kako je naprijed opisano, te je posljedično odredbom čl. 6. Ugovora o kreditu s tužiteljem suglasno utvrdio uvjete kredita (iz članka 1066. stavak 2. ZOO/78-a), koji iznos se novčano iskazuje kao efektivna kamatna stopa (iz članka 59. stavku 1. ZZP/03-a i članka 173. Zakona o bankama). Slijedom navedenog tuženik predlaže sudu da nakon provedenog postupka odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom.

3. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita iz kojeg je vidljivo da je isti zaključen između tužitelja kao korisnika kredita i Slavonske banke d.d. Osijek kao kreditora u iznosu od 19.500,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti i da je u čl. 6. st. 1. Ugovora navedeno „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50 % jednokratno, unaprijed.“ (str. 6 do

11 spisa). Iz dopisa tuženika od 3.srpnja 2025. je vidljivo da je ulazna naknada za Ugovor o kreditu naplaćena 16. rujna 2005. prilikom korištenja kredita u iznosu od 1.403,43 kn (str. 13 spisa). Saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja.

3.1. Iz iskaza tužitelja utvrđeno je da je zaključio Ugovor o kreditu sa Slavonskom bankom na iznos od 19.500,00 CHF 2005. i kredit je iskorišten za uređenje i adaptaciju kuće. U toj kući i danas živi, kuća se nalazi u Malinu, M. Gupca 6. Ta kuća nikada nije iznajmljivana niti je korištena za obrt ili poslovne udjele. Sam je vraćao sve rate kredita, kredit je otplaćen. Tijekom školovanja nije imao ekonomske predmete. Nije mogao utjecati na odredbe Ugovora o kreditu. Nitko mu ništa nije objasnio u vezi naknade za obavljanje bankarskih usluga niti mu je objašnjeno za što će se iskoristiti ta novčana sredstva. Zaključio je Ugovor sa Slavonskom bankom jer je bio njihov klijent od 1992. Kada mu je trebao kredit, otišao je u tu banku, nije išao u druge banke. Nije mu niti javni bilježnik ništa objašnjavao u vezi kredita, samo je sve morao potpisati.

4. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

5. Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da:

- su Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita zaključili tužitelja kao korisnika kredita i Slavonske banke dd Osijek kao kreditor u iznosu od 19.500,00 CHF u kunsko protuvrijednosti

- je u čl. 6. st. 1. Ugovora navedeno „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50 % jednokratno, unaprijed.“

- iz dopisa tuženika od 3. srpnja 2025. je vidljivo da je ulazna naknada za Ugovor o kreditu naplaćena 16. rujna 2005. prilikom korištenja kredita u iznosu od 1.403,43 kn što iznosi 186,27 eura (prema izračunu uz primjenu fiksnog tečaja konverzije od 7,53450 sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj; NN 57/2022.),

- da prilikom sklapanja Ugovora o kreditu tužitelju nije dana mogućnost raspravljanja o predmetnoj ugovornoj odredbi, što je utvrđeno kao nesporno iz iskaza samog tužitelja kojemu je sud u cijelosti poklonio vjeru jer je iskaz istog logičan i uvjerljiv i da je Ugovor o kreditu tipski ugovor, sastavljen na unaprijed pripremljenom obrascu od strane tuženika,

- je tužitelj potrošač, što je utvrđeno kao nesporno iz iskaza samog tužitelja kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru jer je iskaz istog logičan i uvjerljiv jer je novac dobiven kreditom iskoristio za adaptaciju i uređenje obiteljske kuće u kojoj živi.

- tuženik, na kojemu je teret dokaza na okolnosti da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o toj spornim ugovornim odredbama, na te okolnosti nije predložio niti jedan dokaz

6. Nije tijekom postupka bila sporna visina postavljenog zahtjeva.

7. Tijekom postupka je bio sporan osnov postavljenog zahtjeva, odnosno da li je ništetna odredba članka 6. st. 1. Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita koja glasi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50% jednokratno, unaprijed jer tužitelj smatra da je, a tuženik se tome protivi.

8. Na temelju čl. 3. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05.; dalje – ZOO/05) je propisano kako su sudionici u obveznom odnosu ravnopravni, a na temelju čl. 4. ZOO/05 u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. U čl. 7. ZOO/05 je navedeno da sudionici pri sklapanju naplatnih pravnih poslova polaze od načela jednake

vrijednosti uzajamnih davanja, a na temelju čl. 8. stavak 1. ZOO/5 propisano da se je svatko dužan suzdržavati od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta. Na temelju čl. 322.st.1. ZOO/05 Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

9. U svezi navedenog i prema pravnim stavovima iz presude Suda Europske Unije u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19, vezano za nepoštenost ugovorne odredbe o tzv. ulaznoj naknadi, po ocjeni ovog suda, odredbe Ugovora o kreditu o plaćanju predmetnih naknada ugovorene su na netransparentan način, a tužitelju nije na valjan i razumljiv način objašnjeno koji je razlog ugovaranja naknada i zašto je njihova visina vezana uz iznos odobrenog kredita, čime je tužitelj doveden u neravnopravan položaj u odnosu na tuženika i takvim postupanjem tuženika povrijeđena su prava tužitelja kao potrošača, jer je prednik tuženika koristio nedopuštene i nepošteno ugovorne odredbe i sud je i utvrdio ništetnom odredbe čl. 6. st.1. Ugovora o kreditu kojom je ugovorena naknada za obradu kreditnog zahtjeva.

10. Na temelju dokumentacije u spisu i iskaza tužitelja ovaj sud je, utvrdio da se o predmetnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, a obzirom da se radi o tipskom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sastavljenom po predniku tuženika, koji tužitelj nije mogao mijenjati. Zahtjev transparentnosti, prema kojemu ugovorna odredba mora biti jasno i razumljivo sastavljena, obvezuje tuženika da korisniku kredita pruži dovoljno informacija kako bi mogao donositi razborite i informirane odluke. Tužitelj kao korisnik kredita, je morao znati koje to stvarne troškove plaća da može procijeniti sve ekonomske posljedice koje bi proizašle iz te odredbe, a taj zahtjev nije zadovoljen jer je tužitelj prije sklapanja Ugovora o kreditu imao samo paušalnu informaciju o obvezi plaćanja naknade za obradu kreditnog zahtjeva i nije informiran o razlozima koji opravdavaju plaćanje te naknade (koji troškovi i koje usluge ulaze u tu naknadu), te je bila ograničen uvjetima iz ponude tuženika. Nadalje tuženik nije dokazao da predmetna naknada odgovara stvarno nastalim troškovima i pruženim uslugama, i po ocjeni ovog suda nesporno je da prednik tuženika nije postupao u dobroj vjeri, što je dovelo do značajne neravnoteže u pravima i obvezama na štetu tužitelja.

11. Tuženik je istakao i prigovor zastare koji nije osnovan. Prema pravnom shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV- 47/2020 od 30. siječnja 2020., kod restitucijskog zahtjeva s osnove ništetne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva, zastara teče od pravomoćnosti prvostupanjske presude u ovom postupku, tako da nije nastupila zastara za potraživanje tužitelja na temelju čl. 216. i čl. 225. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 63/08, 134/09, 94/13, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje - ZOO).

12. U svezi navedenog sud je i usvoji tužbeni zahtjev tužitelja jer je isti po ocjeni ovog suda nesporno osnovan i tužitelju je dosuđen traženi iznos naplaćene naknade za obradu kredita u iznosu od 186,27 eura prema podacima koje dostavio sam tuženik.

13. Zatezna kamatama teče od prvog slijedećeg dana od dana naplate naknade, prema postavljenom zahtjevu tužitelja od 17. rujna 2005.

14. Na temelju čl. 1115. ZOO propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U svezi navedenog budući da je prednik tuženika bio nepošten jer je već prilikom sklapanja samoga ugovora kao osoba koja sklapa takav ugovor u okviru svoje djelatnosti morao znati da je sporna odredba ugovora o kreditu protivna prisilnim propisima i to s obzirom na

način njezinog ugovaranja (izostanak mogućnosti pregovaranja od strane potrošača o pojedinačnim odredbama) te s obzirom na moguće posljedice (znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja) te da je time ta odredba ugovora i ništetna tuženik dužan platiti zatezne kamate prema postavljenom zahtjevu tužitelja (čl. 29.st.2. i 8. ZOO-a) .

15. Na temelju čl. 154.st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025; dalje – ZPP-a) tuženik je u obvezi naknaditi troškove postupka tužitelju jer je tužitelj u cijelosti uspio u postupku.

15.1. Tužitelj je priznat trošak pristojbe na tužbu koji je i uplaćen u iznosu od 6,64 eura, i trošak pristojbe na presudu u iznosu od 6,64 eura, prema zatraženom. Trošak sastava tužbe iznosi 50,00 eura (tbr. 7.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika; NN 138/23, 107/2025; dalje – OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 10. veljače 2026. u iznosu od 50,00 eura (tbr. 9.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 12. svibnja 2026. u iznosu od 50,00 eura (tbr. 9.t.1OT) trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 28. svibnja 2026. u iznosu od 25,00 eura (tbr. 9.t.3.OT). priznat je i trošak sastava obrazloženog podneska od 13.studenja 2025. u iznos od 50,00 eura (tbr. 8.t.1OT), pripadajući porez u iznosu od 56,25 eura. Ukupno je tužitelju priznat trošak u iznosu od 294,52 eura kako je to i navedeno u izreci presude.

16. Na troškove postupka teče zatezna kamata od 28. svibnja 2026. kao dana presuđenja na temelju čl. 29.st.2. i 8. ZOO-a.

Slavonski Brod, 28. svibnja 2026.

Sudac
Marina Vučetić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi u pisanom obliku putem ovoga suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

O tom obavijest:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30888-b4ed4**

Kontrolni broj: **06785-d2019-a53d8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.